

ת"פ 42698/02/23 - מדינת ישראל נגד מ' ב'

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 23-02-42698 מדינת ישראל נ' ב' (עוצר)

בפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם מ' ב' (עוצר)

זכור דין

הנאשם הורשע, על סמך הודהתו, בביצוע עבירות של גנבה בגין סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ג - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), דרישת נכס באזמים בגין סעיף 404 רישא לחוק העונשין והחזקת סיכון שלא כדין, בגין סעיף 186(א) לחוק העונשין.

עובדות כתוב האישום בו הורשע הנאשם:

במועד הרלוונטי לכתב האישום היה המטלון מוכר בחנות בקשר.

ביום 14.2.23 בשעה 11:28 או סמוך לכך, עת נתן המטלון שירות ללקוחות בחנות, נכנס הנאשם לחנות ואיים על המטלון בפגיעה שלא כדין בגופו ובחירותו, והן באמירה בכך שהלך לעבר המטלון, שבידו אוחז הוא בסיכון ואמר למטלון "זה שוד תתקשר למשטרתך".

בהמשך, נכנס הנאשם מאחורי דלפק המטלון, לך שקיית שחורה מהחנות ומילא אותה ב-6 בקבוקי אלכוהול בשווי 1,020 ל"ח (להלן: "הרוכש"), שאوتם נטל מהחנות ללא הסכמת הבעלים ובמטרה לשולול את הרכוש שלילת קבע מביעליו, וכן עזב את המקום כשהרכוש באמתחנות.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה גיליאן רישום פלילי של הנאשם (טע/2) הכולר הרשעה קודמת בגין תקיפת בת זוג משנה 2019.

טייעוני הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה טענה בטיעונה בכתב (טע/1) כי הערכיים המוגנים בהן פגע הנאשם הינם שלמות הגוף, קדושת החיים, הזכות לחים ללא פחד, הגנה על חופש הפעולה והבחירה של הפרט והזכות החוקתית לקניין.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נטען כי הנאשם איים על המטלון ודרש רכוש בניסיבות של שוד. עוד נטען כי הנאשם נשא על גופו סיכון.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נع בין 12 ל-24 חודשים בפועל והפנטה לפסיקה ממנה ביקשה ללמידה על מדיניות העונשה הנהוגת. יצון כבר כתע כי מעיון בפסקה אליה הפנתה המאשימה, המתחמים שנקבעו שם נמוכים במחצית מתחם לו עטרה המאשימה.

עמוד 1

עוד נטען, כי בעניינו של הנאשם אין אופק טיפול, בהעדר תסוקור וכי לחובתו הרשעה אחת בעבירות אלימות כלפי בת זוג.

לאור האמור, ביקשה ב"כ המאשימה להثبت על הנאשם מאסר בפועל במרכז המתחם לו עטרה, מאסר על תנאי מרתיע וקנס.

ב"כ הנאשם טען כי נסיבות ביצוע העבירות אין חמורות, לאחר והנ帞ם ביצע את העבירות בפנים גלויות, כשבעל החנות מכיר אותו, שלא נעשה ניסיון לפגוע במתلون.

עוד נטען, כי יש להתחשב בכך שהמעשים בוצעו על ידי הנאשם על רקע מצבו הנפשי המעוורע הגם שהתקבלה חוות דעת לפיה הנאשם כשיר לעמוד לדין והוא אחראי לביצוע מעשי. לעניין זה, הפנה ב"כ הנאשם לדוח פעולה של השוטר שעצר את הנאשם (טע/4) ולמצור בו תועדה שיחפה שה坦נהלה בין השוטר לאשת הנאשם (טע/5) וביקש ללמידה מהם על מצבו הנפשי של הנאשם ביום ביצוע העבירות. בנוסף, הגיע ב"כ הנאשם זימון לביקור אצל הפסיכיאטרית המטפלת בו שנקבע ליום האירוע (טע/7).

בנוסף, הפנה ב"כ הנאשם לאסופה מסמכים בדבר מצבו הנפשי של הנאשם (טע/6) וכן הגיע חוו"ד פסיכיאטרית מיום 23.2.23 (טע/3) שם נקבע כיאמין הנאשם אינו שרי במצב פסיכוטי בעת הבדיקה, ואין שום רמזים שהוא שרי במצב פסיכוטי בעת ביצוע העבירה המיוחסת לו, אך מהמצאים עולה כי בעת ביצוע העבירה הנאשם היה מתחת השפעת סמים. עוד נקבע בחוות הדעת כי הנאשם נמצא כשיר לעמוד לדין ולשאת את עונשו.

ב"כ הנאשם טען כי המתחמים שהציגה המאשימה נוגעים לנסיבות אחרות, אשר אינם רלוונטיים לעניינו.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה (טע/8) וביקש ללמידה ממנה כי מתחם העונש ההולם נع בין 4 ל-8 חודשים מאסר בפועל. עוד הפנה ב"כ הנאשם לרע"פ 17/14 מימון נ' מדינת ישראל, בו נקבע שגם אם הנאשם כשיר משפטית לעמוד לדין, לא ניתן להתעלם מכך שהרകע למעשים הוא מצבו הנפשי.

ב"כ הנאשם טען כי יש לתת את הדעת לעובדה שהנ帞ם עוצר לתקופה של מעל חודשים וחצי, וכי הוא יהודה במעשים והביע חריטה.

לאור כל האמור, ובשים לב למצבו הנפשי של הנאשם עתר ב"כ הנאשם להثبت על הנאשם עונש בתחתית המתחם לו עתר.

דברי הנאשם:

הנ帞ם הביע צער על מעשיו ועל רצונו להיות במעקב פסיכיאטרי רציף.

דין והכרעה:

הנ帞ם הורשע בביצוע מספר עבירות, אך הן בוצעו ברצף אחד ועל כן לצורך קביעת מחותם העונש ההולם, בהתאם למבנן "הקשר הדוק" (ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.14)) יש לראות אותן כאירוע אחד.

על כן, נקבע לכל העבירות מתחם עונש חולם אחד.

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 4ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שיביעו הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, כשבתוון מתחם העונש ההולם יجازר בית המשפט את העונש המתאים לנאים.

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הינהם הגנה על שלמות גופו של אדם, ביטחונו ורכשו.

הADB של דרישת נכס באזמים, יכולה להכיל בתוכה מגוון רחב של התנהגוויות, בין אם כאלה שחומות פחות ובין אם כאלה שמצוות אך כפצע מעבירות השוד, כמו במקורה שבפניינו.

התכוון שקדם לביצוע העבירות: מדובר בביצוע עבירה מתוכן, כאשר הנאשם הצדיד בסיכון עת הגיע כדי לבצע את העבירה, גם שלא מדובר בביצוע מתווכם.

הנזק שנגרם בפועל מעשי הנאשם: ה גם שבמקורה זה לא נגרם נזק פיזי למתלוון אלא רק נזק כספי, לא ניתן להתעלם מהפגיעה שנגרמה בתחום ביטחונו האישי של המתלוון, כאשר הנאשם אוחז בסיכון ואומר לו כי מדובר בשוד.

כאמור, למתלוון נגרם נזק כספי מכך שה הנאשם גנב מהחנות 6 בקבוקי אלכוהול בשווי של כ-000,忿.

הנזק שהוא עלול להיגרם מביצוע העבירות על ידי הנאשם: אמנם לא נגרם במהלך האירוע נזק פיזי למתלוון, בנסיבות ביצוע העבירה קיים פוטנציאלי לנזק חמור נוכח העובדה כי הנאשם חזק בסיכון במהלך.

קירבה לשיג' לאחריות הפלילית:

ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע מתחם בעניינו של הנאשם בהתחשב בקרבתו הנאהם לשיג' לאחריות הפלילית בשל היותו סובל מתחלוואה נפשית.

לשם תמייה בטענותיו הגיע ב"כ הנאשם חוות דעת פסיכיאטרית ביום 23.2.23 (טע/3), מסמכים רפואיים ממרכז לבראות הנפש מעלה הכרמל (טע/6) וזמןו של הנאשם ביום האירוע לטור אצל פסיכיאטר בקהילה (טע/7). עוד הפנה ב"כ הנאשם לשיחה בין אשתו הנאהם עם המשטרה ולמצר שערק שוטר אשר עיכב את הנאשם לתחנה.

מכל המסמכים שהוגשו עולה תמונה לפיה הנאשם עשה שימוש לרעה בסמים, והפרעות נפשיות מהם סובל אף הם על רקע שימוש כאמור.

מחוות דעת שהוגשה בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם היה שרוי במצב פסיכוטי בעת הבדיקה, ואין שום רמזים שהוא שרוי במצב פסיכוטי בעת ביצוע העבירה המיוחסת לו ועל כן נמצא כי הוא כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו. בנוסף נקבע בחוות הדעת כי הנאשם סובל מהפרעות מנטליות והתנהגוויות על רקע שימוש בחומרים פסico-אקטיביים והפרעת אישיות דיסוציאלית הנובעים משימוש בסמים, אך לא מדובר בבעיה נפשית במובן המשפט.

כן צוין כי מהחומר שנמצא ברשות הפסיכיאטר ומהנתונים שהתקבלו מפי הנאשם ניתן ללמוד כי בעת ביצוע העבירה היה הנאשם תחת השפעת סמים.

איןני מתעלמת מהעובדת כי הנאשם אושפז במהלך השניים עקב מצב פסיכוטי, אך בהתאם למסמכים רפואיים אף הוא

בבב משימוש בחומרים פסикו-אקטיביים.

מכאן כי לא מדובר בנאשם הסובל ממחלה נפש אלא למי שעושה שימוש בסמים על בסיס קבוע ולעתים על רקע זה מפתח תסמים נפשיים, שמקורם לא במחלה נפש. יודגש כי בהתאם לחווות הדעת בזמן ביצוע העבירות מושא כתוב האים הנאשם לא היה במצב פסיכוטי כלל אלא תחת השפעת סמים.

מכאן כי לא מדובר בקרבה לסייע של אי שפייעות דעת.

באשר לקרבה לסייע - שכנות, בפסיכה נקבע, כי נוכח העובדה כי אין מצב שכנות, אליו נכנס הנאשם בהתקנות חופשית, פוטרת נאשם מאחריות הפלילית, הרי לא יכולה להתקיים גם קירבה לסייע כאמור.

לענין זה אפנה כאמור בת"פ (מחוזי י-מ) 39189-05-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (01.05.2019) והפסקה המזכרת שם:

"**בכל הנוגע לטענה של קרבה לסייע השכורות - הנאשם נטל מיזמתו כמות מוגברת של כדורי קלונקס** בטרם ביצע את השוד נושא האישום השני. ההגנה לא הגישה חוות-דעת מטעמה בשאלת מהי השפעה האפשרית של נטילת 16 כדורי קלונקס בטרם ביצוע המעשים נושא האישום האמור. אף אם אין כי נטילת הcadories הובילה למצב של פגעה פוטנציאלית ביכולת הרISON העצמי והשליטה במעשים, הרי הנאשם הכנס他自己 לנצח זה מדעת. בהתאם להלכה הפסקה, אין לראות בהתנהלות מסווג זה משומן קרבה לסייע השכורות או הצדקה להקללה בעונש (ראוי והשוו: דעת-הרוב בע"פ 14/7701 אל טיב נ' מדינת ישראל (16.5.2016); עוד ראו והשוו: ע"פ 13/6001 קסה נ' מדינת ישראל (29.1.2014), פס' 10)." (הדגשה לא במקור מ.פ.ב.)

מכאן שלא מתקיימת בעניינו של הנאשם קרבה לסייע לצורכי קביעת המתחם, אך יש להזדקק לטענה של תחולאה כפולה במסגרת גזירת דין של הנאשם בתוך המתחם.

בשים לב לנسبות ביצוע העבירה כפי שפורטו לעיל, אני קובעת כי פגעה בערך המוגן היא ממשית.

מדייניות הענישה הנהוגה:

מעיון בפסקה אליה הפנו אותו צדדים, ופסקה נוספת עולה כי מתחמים בגין עבירה של דרישת נכס באויומים נעים בין מספר חודשים מסור שבקקרים מתאימים ניתן לרצות בעבודות שירות ועד לתקופה של מאסר בפועל לתקופה ארוכה.

בע"פ 7353/18 **רונן חדד נ' מדינת ישראל** (1.4.19), המערער הורשע בעבירה של דרישת נכס באויומים. המערער הלך אחרי המתלוונת ברחוב, במטרה לגנוב את הטלפון בו החזיקה, ומשהתקרב אליה החל לרווח לכיוונה. כשהנפגשו, הושיט המערער את ידו לעבר המתלוונת כדי ללקחת את הטלפון, אך המתלוונת התנגדה. המערער אחז במתלוונת בשתי ידייו ונעיר אותה בחזקה, כדי ללקחת ממנה את הטלפון. משะבינה המתלוונת כי המערער מעוניין בטלפון, השלים אותו על הרצפה והumarur ללח את המכשיר. **בית המשפט המחויז קבע כי מתחם העונש ההולם נع בין 12 לבין 28 חודשים בפועל.** נוכח שיקולי השיקום, בית משפט המחויז חרג לקולא מתחום שנקבע וגורר על המערער עונש של 5 חודשים מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן ופיקוח למתלוונת. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון התקבל במובן זה שבמקום רכיב המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, הוטל על

המערער צו של י"צ בהיקף של 300 שעות, בשים לב לאפק השיקומי החיווי.

בע"פ 11/7538 **ג'קי גני נ' מדינת ישראל** (21.02.12) המערער נכנס לחנות YELLOW בתחנת דלק, בשעה 00:3 לפנות בוקר ובקש למשור כסף באמצעות כרטיס אשראי. המתלוננת, שעבדה במקום סירבה, שכן לא ניתן למשור כסף באמצעות כרטיס אשראי ללא תעודה מזהה. Über 20 דקות המערער חזר לחנות ודרש מן המתלוננת באזומים למסור לידי את כספי החנות, ולאחר מכן הcuppa סכום של 900 ש"ח. לאחר מכן, אימם המערער על המתלוננת באמצעות מצלג ודרש ממנה את מכשיר הטלפון הניד שברשותה. המכון, אמרה שאיין ברשותה מכשיר טלפון ובתגובה שבר המערער את מכשיר האינטראקטים שנמצא בחנות. המערער הורשע בשתי עבירות של דרישת נכס באזומים ובעבירה של היזק חזון. בנוסף המערער צירף שני תיקים נוספים, והורשע בין היתר, בעבירות איומים, היזק לרכוש ממשיך והחזקת סם לצריכה עצמית. בית המשפט המחויז הטיל על המערער עונש של 8 חודשים מאסר בפועל והפעיל במצטבר עונש של 4 חודשים מאסר על תנאי וענישה נלוית. בית המשפט העליון דחה את הערעור, למעט קיוז מהעונש של הימים בהם היה המערער במעצר.

בע"פ 11/9218 **פלוני נ' מדינת ישראל** (5.6.12), הקל בית-המשפט העליון בעונשו של מערער, אשר הורשע בעבירות של דרישת נכס באזומים והחזקת סיכון שלא כדין באופן שהעמיד את עונשו על 9 חודשים מאסר תחת 12 חודשים שהוטלו על ידי בית המשפט המחויז. במקרה זה מדובר כבן 20, אשר לפי עובדות כבת האישום המתוקן ניסה באזומי סיכון ליטול מחשב נייד מידיהם של קטינים.

בעפ"ג 14-06-57516 **מדינת ישראל נ' אלி דהן** (22.1.15) המשיב הורשע על פי הודהתו בעבירה של דרישת נכס באזומים. המשיב דחף את המתלונן, סטר לו פעמים על פניו ודרש ממנו לשלם עבור אדם אחר כסף בכוננה לגנבו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל-6 חודשים מאסר בפועל, והמשיב נדון ל- 17 ימי מאסר וענישה נלוית. המדינה ערערה על קולת העונש בבית המשפט המחויז קיבל את הערעור, קבע כי המתחם שקבע בית המשפט השלום היה מקל, והשית על המשיב 6 חודשים מאסר בפועל, לאחר שלא נמצא מתאים לבצע עבודות שירות וענישה נלוית.

בת"פ 13-02-57240 **מדינת ישראל נ' חטיב** (20.10.13) הורשע נאשם, כבן 19, בעבירות של דרישת נכס באזומים וగנבה שכונו נגד שני מתלוננים אחרים. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם בגין העבירות שביצע הנאשם **נע בין 6 חודשים מאסר בפועל ל- 12 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית**. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש של 7 חודשים מאסר בפועל, והפעיל שני מאסרים מותנים של 8 ו-6 חודשים, שהיו תלויים כנגד הנאשם, בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שהוטל בגין תיק זה, כך שבסה"כ היה על הנאשם לרצות 15 חודשים מאסר בפועל.

בת"פ (מח' ב"ש) 15-04-3966 **מדינת ישראל נ' אלאוסט** (1.2.2016) **קבע בית המשפט מתחם עונישה שבע בין 6-14 חודשים מאסר בפועל** בגין עבירה של דרישת נכס באזומים. על הנאשם הושטו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות וענישה נלוית.

בת"פ (מח' י-ם) 16-12-26556 **מדינת ישראל נ' מולה** (17.9.18), הורשע הנאשם, על סמך הודהתו, בעבירה של דרישת נכס באזומים. הנאשם ואחר ניגשו למotel שעד אז ברוחבו, לחץ את ידו בחזקה, תפס בחולצתו, אימם שיכה אותו ודרש לדעת מה יש ביכיסיו. המתלונן בשל חשש מפניו של הנאשם, הוציא את

הדברים שבכיסיו והנאים נטל ממנו את מכשיר הטלפון הנייד. בית משפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מספר חדש מסר שיכול וירצוי בעבודות שירות ועד ל-18 חדש מסר בפועל**. בית המשפט החליט לצאת לחירות ממתחם העונש משיקולי שיקום והשית על הנאים צו של"צ בהיקף של 600 שעות לצד עונישה נלוית.

בת"פ 3698-11-14 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' חנונוב** (18.6.2015) הורשע הנאים על יסוד הודהתו בשתי עבירות של דרישת נכס באזימים (סיפא), גנבה, החזקת סיכון והזקק בצדון. הנאים דרש מהמתלוננים (הוריו) כסף באזימים, תוך שהוא מאים באגורופים ואף בסיכון מטבח ובמספריים. בית המשפט הביא בחשבון את חריטת הנאים, נסיבות חייו ורצוינו להשתקם לצד השתלבותו בהליך הטיפול והמלצת שירות המבחן לאפשר לו להמשיך בהליך הטיפול. **בית המשפט החדש קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין צו מב奸, של"צ ומסר על תנאי לבן 12 חדש מסר בפועל**, וגורע על הנאים עונש של 180 שעות של"צ, צו מב奸 לשנתיים ומסר על תנאי.

לאחר ששלkti את נסיבות ביצוע העבירות, כפי שפורט לעיל, תוך שנותתי את דעתני לעובדה כי במהלך האירוע בוצעו מספר עבירות על ידי הנאים, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנسبות תיק זה נع בין 7 ל- 14 חדש מסר לצד עונישה נלוית.

לאחר ששלkti את עניינו של הנאים, לא מצאת כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם אותו קובעת לא לחומראו או לפחות.

באשר לנסיבות שאין קשרו לביצוע העבירות:

שלkti לקוala את הודהתו המיידית של הנאים, במסגרת הליך מוקד, את נטילת אחריות על מעשיו והבעת חריטה. כמו כן נתתי את דעתני לתחלואה כפולה ממנה סובל הנאים, שימוש מתמשך בסמים ומצב נפשי שהתרפתח בעקבותיו. עוד ששלkti את העובדה כי לחובתו של הנאים הרשעה קודמת אחד מלפני מספר שנים בגין תקיפה בת זוג, וכי בעבר הוא לא ריצה מסרים בפועל.

לאחר ששלkti את השיקולים המפורטים לעל אני גוזרת על הנאים את העונשים הבאים:

- א. מסר בפועל בן 7 חודשים מיום מעצרו **בתאריך 14.2.23.**
  - ב. מסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחררו, והתנאי הוא כי הנאים לא יעברו בתקופה התנאי עבירה רכוש או אלימוט מסווג פשע, וירושע בגינה.
  - ג. מסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחררו, והתנאי הוא כי הנאים לא יעברו בתקופה התנאי עבירת רכוש מסווג עון או עבירה של החזקת סיכון, וירושע בגינה.
- בשים לב לנسبותיו האישיות של הנאים לא מצאת מקום להשית עליו עונש של קנס.

זכות ערעור לבית המשפט החדש תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו סיון תשפ"ג, 04 יוני 2023, במעמד הצדדים.